

Mert Emre Şimşek

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

22.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Duygularım marksisttir benim
öyle ya biraz da narsistim.
Duygularım üzerinde oynadığın o eşsiz
entrikalara artık tabi değilim.
O nefret ettiğin ruhum jacquerie ayaklanmasında
öncüdür benim.
Eğer sonunda bir cezam olacaksa,
ben senin engizisyon sandalyene de talibim.
Evet, galiba biraz da mazoşistim.
Ha bu arada bunun sorumlusu da sensin,
bil isterim.
Bana yaşattıklarından sonra karar verdim.
Acıyla iyi geçineceğim diye kendime söz verdim.
çünkü: sevginle hiç iyi geçinemezdim.
Biliyor musun?
Acın sevginden daha güzelmiş, ne yazık ki
bunu da öğrendim.

Mert Emre Şimşek

Artık

Kendime inanmıyorum artık,
öylece oturmuş kurtarılmayı bekliyorum.
Aşkın o benzersiz hazzını,
istemiyorum artık.
Sevgisizliğe, alışmaya çalışıyorum.
İnsanlar tarafından keşfedilmeyi bekliyorum.
Duygularım,
düşüncelerim boşa gitmesin artık.
Ben seher vaktini beklemiyorum.
Güneşten yana umudum yok,
doğmasın artık.
Geceler karanlık.
Gecemi aydınlatan sen,
yoksun artık.

Mert Emre Şimşek

Başka, El, Yabancı

o gizem dolu,
kalbi de taştan üstelik
ama ben seviyorum onu
yaşamak bu duyguyu müstehcenlik
her yönüyle apaçık ve de korkusuz
ters düşen fikirlere inat
farklı yerler farklı kültürler ve
farklı yetişmiş olmak
bize değil engel
tek bir doğrumuz var onunla
ve o bize bir ömür yeter
fakat yaşamak onun gibi biriyle
intihar
çok zor olmak ne kazandırdı
fakat öylesine seviyorum ki onu
benim kalbimi zihnimi baştan aşşağı
değiştirip
farklı bir bakış açısı kazandırdı
onun bana son bir hediyesi vardı
susmaktı
ve ben de ona son bir hediye olarak
verdim ruhumu
bilinmeyen bir kadının mektubunu
ve tek çözüm onu anlamaktı

Mert Emre Şimşek

Bekliyorum

Dünyamdan sevgiler sana,
Lodosa karşı
kanat çırpan bir martının
umuduyla yazıyorum sana.
Demir attım yıldızlara,
korkma.
Batmayacak bu gece dünyam,
bu fırtınada.
Çaba sarfediyorum,
kavuşmak için sana.
Umudumu yitirmedim
ay hala parlamakta.
kaybolmaya niyeti yok
yıldızların da ama korkuyorum,
ya güneş doğmazsa.
senden başka dünya istemiyorum.
Seheri,
dünyama sığınan martılar eşliğinde
bekliyorum.
Muamma bu yolun sonu fakat
her şeye rağmen,
çaresizce bekliyorum...

Mert Emre Şimşek

Ben

Ben matemın mektebiyim
Aciz düşen her yürek bende soluklanır
Semaya uzanan düşlerim
Deryaya dokunan ellerim
Bir garip cihan üzerindeyim

Ben sevinin lüğatiyim
İhanete uğrayan her yürek bendedir
Erbaini geçtim ben şimalde
Cehennemi tattım ben yârimde
Bir garip cihan üzerindeyim

Ben kaidelerin ozanıym
Şu cihanda hasımım çoktur benim
Ben biçare fani bir yolcuyum
Kimsesiz ervahlara doğru koşuyorum
Bir garip cihan üzerindeyim

Ben ümidin sahibiyim
Müdafaa ederim kimsesizleri
Ben de kimsesizim harpteyim
Tek bir kurşun var şimdi elimde
Bir garip cihan üzerindeyim

Mert Emre Şimşek

Ben Den Ez G-ler

Siyah okyanuslarda kaybolmuş bir gemi,
ömür çölünde tutsak bir bedevi,
senin hayallerinde esir neferi,
yüregindedir sevgimin makberi.
Bu aşkımın yüreğine son seferi,
daha göremeden seheri,
daha sormadan hiç halini,
bi hayli yorulmuşum gibi.
aşkın en garip nev-i,
genç bir kaptanın şiiri.

Mert Emre Şimşek

Benim

Evet benim.
Dertleri umursamayan,
aşktan medet ummayan,
Benim.
Yalan, dolan
Damla damla yüreğime dolan,
Sevginize ihtiyacım yok ki benim.
Zira ölüme burun buruna yaşayan da,
benim.
Nefretim,
Bu düzenedir benim.
Tek emelim,
Sizlerden uzaklaşmak bilin isterim.

Mert Emre Şimşek

Düşlerim

Düşlerim var benim;
Mazlumların sesi olup bağırmak isterim,
aşıkların umudu olup kavuşmak.
Dilsizlerin sesi olup anlatmak isterim,
sarhoşların umudu olup avutmak.
Seni unutup gitmek isterim,
anıları bir kenara bırakıp uzaklaşmak.
Senden nefret etmek isterim,
kadehi bir kenara koyup kendimi avutmak.

Mert Emre Şimşek

Gördüm

Bir babanın ođluna yutkunarak
"sonra" dediđini gördüm.
Sokak lambasının altında
dizleri üzerine çökmüş bir adamın,
çaresizce ölümü bekleyişini gördüm.
Bir çocuđun annesinin mezarında ninni okuduđunu gördüm.
En güzel aşkların bir kelime ile bitişini gördüm.
Ben,
Adaletin yeşilden yana işlediğini de gördüm.
İnsanların yalan söylerken ki o tiksindirici rahatlığını gördüm.
Denize nazır bir bankta tek başına oturup,
gözyaşı döken o kadının gözlerinde ki çaresizliği gördüm.
Aşk uğruna canını feda edenlerin arkalarında bıraktıkları gözyaşlarını da gördüm.
Şimdi söyleyin bana,
kurtuluş mudur ölüm?
yoksa geride kalanlara verilmiş bir ceza mıdır?

Mert Emre Şimşek

İdam

Hepiniz sevdiniz değil mi?
Ben sevmedim.
Hepiniz o aşk denen belaya düştünüz değil mi?
Ben düşmedim.
Hepiniz nefes alıyorsunuz değil mi?
Ben alamıyorum.
Ben sevmedim, aşkın belasına düşmedim.
Ben yaşamadım hiçbirini.
Benim o sevda yolunda idama giden zanlı.
Benim bedenim işte orada aşktan yapılma ipte asılı.
Ruhumda ağırlığını taşıyorum bütün aşıkların.
Sitemliler geride kalanlara, soracaklarmış bir gün hesabını.

Mert Emre Şimşek

İntihar

Değerleri için mi yaşar insan,
yoksa değerli olmak için mi?
aslında yoksa insanın bir değeri
Yaşamak bir nevi intihar değil mi?

Sevdikleri için mi yaşar insan,
yoksa sevilme için mi?
aslında varsa insanın canından çok sevdiği biri
yaşamak bir nevi intihar değil mi?

Mert Emre Şimşek

Mektubundan

Senden bahsetmek ne garip şey değil mi?
hiç okumadığın bir kitabı ezbere bilmek gibi,
hiç dokumadığın bir bedene sımsıkı sarılmak.
Sevgi, dostluk, kardeşlik gibi değil mi?
Tüm bu yaşananların bir tarifi yokken,
hiç bıkmadan anlatacağın güzel bir anı gibi.
Huysuz, Yüzsüz biraz da sevimli,
aslında çok da iyi kalpli biri. Sence de çok tanıdık değil mi?
hiç görmediğim ama sabırla beklediğim garip bir son gibi.
Yıllar geçti ama biz kopamadık gibi.
Yerli yersiz triplerin hiç çekilesi değildi ama ben de biraz şerefsizim gibi. Bak unutma
sakın bu bilgi çok önemli.
Ama bu şerefsiz çocuk senin hep yanında duracağını bildi, sana hep güvendi.
Şimdi sen ağlıyorsundur, yanında olsaydı eğer gözyaşlarını da silerdi.
Her neyse küçük kız bu bağı koparmaya kimsenin gücü yetmedi.
Gel gelelim ki biz seninle dillere destan oluruz gibi. Zorluklara beraber göğüs gerer
orduları üstlerine salarız değil mi?
Bak bu şerefsiz yine gaza geldi.
Her neyse sen beni boş ver bu günler gelip geçiçi.
Ama sevgi hep bizimle olacak biliyorsun değil mi?

Mert Emre Şimşek

Mutluluk

toprağın örtüşü üzerimi
tüm geçmişimi sineye çekişi
ve zamanın durması artık benim için
bir mutluluk
fakat anasondan kaynaklanan mayhoşluğumu
saçlarımı o hoyrat rüzgarda tarayışımı
bir güzelin üzerinde zevkle geçirdiğim anlarımı
ona yaşattığım mutlulukları
sanırım özleyeceğim
ama bunlar beni mutluluktan alıkoyamıyor
çünkü
geceleri yatmadan içtiğim sigaranın, dertleri içinde barındıran dumanları
düşüncesizce işlediğim günahları
insanların küstah ve kadınların gamsız tutumlarını hiç sevmiyorum
ben insanlığa karşı gösterdiğim tavır ve tutumlarımdan memnundum fakat
hakim bu tutumlarım ve fikirlerime hiç iyimser bakmayıp
ve beni mutlulukla cezalandırdı
siz de benim gibi kendinizi suçlu hissetmiyorsanız eğer
ve size vaad edilmiş bir mutluluk varsa ortada
ona koşun
çünkü fikirlerinizi özgürce ifade edemediğiniz bir hayat
yaşamaya değer bulmadığınız bir dünyaya dönüşecektir
durum böyleyken mutlu olmamak için hiçbir sebep yoktur
ve her nefis mutluluğu tadacaktır.

Mert Emre Şimşek

Neden ki?

İnsanların, yüzlerine takındıkları o sahte mimikler neden?
Dürüst olmanın ne kötülüğünü gördüler ki?
Gerçeklerin acı tarafı görülmeye değer,
Yaşamdan ders çıkarmak için tabi ki.
Hayat, sizce şiirlerime sığdıramayacağım kadar büyük bir sorun mu?
Öyleyse ne diye ölüm var ki?
Aşk denilen kumar oynanmaya değer,
Ölümden medet ummak için tabi ki.
Ben yeryüzünün karanlık tarafı.
Zihnim, yeraltında bir zindanda kasada saklı.
Düşüncelerimin değeri pahacılamaz belki Fakat duygularım benim, beş para etmez
değil mi?

Mert Emre Şimşek

O Gece

o gece hissetmeseydim seni
sarılmasaydım içten
teninin sıcaklığıyla buluşmasaydı
göğüs kafesim
saçlarının rüzgarla oluşturduğu ahenge
zevkle eşlik etmeseydi
kokun
seni nasıl severdim

Mert Emre Şimşek

Onlar

Kaybettiler insanlıklarını,
göz göre göre
toprağa verdiler.
Göz yumdular,
haksızlığa ses çıkarmadılar.
korktuklarından sustular.
Ses çıkaranlar aç kaldılar.
Hak yiyenler de doyamadılar.
Kim haklı kim haksız?
Umursamadılar,
Çünkü adalete güvenmediler.
Yargıya karşı gelenlerin cesaretine
hayran kaldılar.
Acınacak halleriyle gurur duydular.
Onlar en büyük savaşı batıya karşı
veriyoruz sandılar fakat,
geçmişlerine hiç bakmadılar.
Ne yazık ki koskoca bir milletin,
sonu oldular.

Mert Emre Şimşek

Sakın

Beni sakın,
sakın kandırma sevdam.
Kör, sağır, dilsiz olsa da aşk,
Unutma ki kalpsizdir.
Acımasızdır aşk.
Seni yaralar, sen ona güvenirsen
eğer duygularını yağmalar.
Dipsiz bir kuyudur aşk,
Sakın düşürme beni içine.
Beni aşktan sakın,
Uğramasın kalbime.

Mert Emre Şimşek

Sen

Diyorum ki gözlerin,
bir sonbahar seheri.
Saçların güzelim onlar,
ben yaşarken iliklerimde zemheriyi,
ateşe verdi sana beslediğim o derin ve eşsiz hisleri.
Gülüşün yaz akşamlarından kalma bir yakamoz misali
aydınlattı gecemi.
Yüzün,
bir ilkbahar sabahı güneşi.
Can verdi, senin umudunla yeşerttiğim
kalbimde ki çiçeklere.
Ama sen esirgersen o yüzü çiçeklerimden
yüz tutarlar ölüme.
Eğer gelir bize gülersen,
renk katarlar sevgimize yaşarız birlikte senelerce.
Hatta senden başka kalbe değmez bu derin hisler.
tutsak oldu o iki çift göze.
Senden kadın senden,
bu yüreğim vazgeçmez.
Tutuklu kaldım ben sende.

Mert Emre Şimşek

Senin İçin

boşluğuna düştüm sevgilim
hayatımın hiç beklenmedik bir anında
işgalci güçler gibi
batı destekli terör örgütleri gibi
geçtin gönlümün tam ortasından
ben ise vatan hainliği ile suçlandım
ses etmedim
yüreğime açtığın havan ateşine
göğüs geremedim
beynimde uyguladığın sömürgeye
direnmedim
direnmedim sokak sokak gezip
eziyet ettiğin benliğime
içimde bir mustafa kemal olsaydı eğer
o bile boyun eğdi sevgine
führer olsaydın
sana dua ederdi eminim ki yahudiler de
ve ben olsaydım eğer gerçek bir devrimci
denizim de sen olurdu
davam da
ama ben direnemedim sevgilim
ben bana yaşattıklarına rağmen
senin üzerimdeki etkilerini hayranlıkla seyir eyledim
sen sen diye
koskoca bir devleti
gençliğimi heba ettim
ettim ama
cephede bir bir kaybettiğim o toprakları
ben masada kazandım
sen
sen benimsin ya artık
dünyaları alsam karşıma
umrumda değil
sen yanımdaysan eğer
senin için bu dünyayı
yerle yeksan eylerim

Mert Emre Şimşek

Sensizlik

Biz çok sevmiřtik
birbirimizi beraber çizmiřtik
geleceđimizi.
Eğer bilseydim bir gün gidip de
geri gelmeyeceđini
inan, bu kadar derin
duygularla sevmezdim seni
Unutacađım şimdi seninle
geçirdiğim günleri.
Yeni bir yol çizeceđim kendime
sonu sana varmayan bir yol.
Unutacağım seni adını bile
hatırlamayacağım
keřke ile bařlayan cmlelerime
alet etmeyeceđim artık seni.
Bitti.
Yerin yok kalbimde
Hatta nefret bile ediyorum
senden
Sileceđim seni.
Diyorum,
tam o an aklıma geliyor yüzün.
Bütün bildiklerimi unutuyorum.
Yüreğime gömdüđüm sevgine
bir ihtimal daha veriyorum
ama nafile.
olamayacak biliyorum.
susuyorum, sadece özlüyorum
zledikçe de ađlıyorum
ađlamak çare değil biliyorum ama
gzyaşlarıma engel olamıyorum,
çünkü: sensizlikle savaşıyorum.

Mert Emre şimşek

Sonsuzluk

Gidiyorum,
arkama bile bakmadan,
bütün yaşanmışlıkları geride bırakıp gidiyorum.
Şuan, bu limandan kalkan gemiyle.
Uzaklaşıyorum,
evimden, ailemden, sevdiklerimden ve senden.
Zaman geçtikçe ufalıyor gözümde hayatımı yitiren
şu hoyrat şehir.
Oysa ne kadar da büyüktü bana yaşattığı acılar,
Tıpkı seninkiler gibi.
Kayboldu, artık uçsuz bucaksız maviliklere doğru yol alıyorum.
Zaman geçtikçe düşünüyorum, düşündükçe özlüyorum,
özledikçe kahroluyorum ama nafiye.
Biliyorum bu yolun dönüşü yok artık.
Rotası yok sadece gidiyorum.
Fırtına kapıda seziyorum ama yinede korkuyorum.
Hayatın bir manası yok artık benim için
Ölüm daha cazip geliyor ama ben ölümden de korkuyorum.
Çaresizim,
ve sana minnettarım
beni çaresizliğe alıştırdığın için.
Zaman geçiyor, ufukta birileri var artık,
görüyorum, oradalar,
görüyorum ama ulaşamıyorum,
ulaşamıyorum çünkü;
Rotada sonsuzluk var.

Mert Emre Şimşek

Şizofren

mutlak bir ruh hastasıyım ben,
insanlardan bir an önce uzaklaşmalı fikirlerim.
ben koskoca bir girdap,
tüm sevdiklerimi kendi karanlığıma sürüklerim.
yıkık, dökük.
bizim sokağın lambası sönmük,
ben karanlığın tam ortasında,
kendi başına buyruk bir mahluk.
ve de zihinimin için de
var olmayan bir yaratık.
bazen susarım ben o konuşur,
dinlerim onu psikolojim bozulur.
her gece ağlatır beni,
ama ben yılmadan savaşıyorum.
ne olur birisi tutsun elimi,
ama yok ben bir başımayım.
bitkin, yorgun.
düştüme artık kalkamam,
biri el uzatsa onu da tutamam,
ben bir başıma ölmeye mahkumum.
sanırım kendimi bu dünyaya,
çok kaptırdım.
ve eğer bir gün gidersem
onu dinleyip.
mezar taşıma iyi bir şairdi yazın.

Mert Emre Şimşek

Tanrı'nın Adaleti

Hayat belki de yaşamaya değerdi,
insan sevdiğini seçebilseydi eğer.
Yerli yersiz atar mıydı okunu Eros?
Bir ihtimal sever miydi Echoyu Narkissos?
Bir insanın hayatına mal olur muydu aşk?
İnsanların duygularıyla oynanmasaydı eğer.
Karşılık bulsaydı o derin duygular,
Aşk diye bir şey olur muydu?
Ne diye bu ayrımcılık, bencillik?
Soylunun kanı kırmızı olsaydı ne olurdu?
Herkes eşit olsaydı eğer,
Tanrı'nın adaletine inanırdık.
Sevdalılar aşkları yüzünden canlarına
kıymasalardı eğer,
Aşk'a iyimser yaklaşırdık.

Mert Emre Şimşek

Unutma

Seni o kadar özledim ki kavuşmayı unuttum.
Döktürdüğün gözyaşımı güzelim silmeyi unuttun.

Sevdim belki de senelerce gülmeyi unuttum.
Gönlüme demir attın güzelim almayı unuttun.

O kadar yaşadım ki sensiz
ölmeyi unuttum.

Beni kırdın ya güzelim hani özür dilemeyi unuttun.

Sende yarım kalan sevdamı
silmeyi unuttum.

Gönlüme kök saldın ya güzelim
su vermeyi unuttun.

Mert Emre Şimşek

Yâr'e

Git diyenlerden olmak suç değil,
zaten bu hayata koşmak için gelmedik mi?
Yarım, bir litre Rakıda biz sarhoş olmadık mı?
Yaşamak anlamını yitirdiğinde biz aynaya bakıp kendimize sormadık,
Neden diye.
Yarınım biz seninle oturup konuşamadık.
İnsanoğlu hiç görmese de bir yüzü, hissedebilir kalbinde dolu dizgin.
Yahut sarılırsa bir bedene kalbinin atışını hissedebilir karşısındakinin.
Biz seninle hiç kör kütük aşık olmadık mı?
Toprağın kokusunu hiç çekmedin mi içine, Yarım sen hiç insan olmadın mı?
Yaşamak bizim için zor bir mesele değil,
biz acılarla ağlayarak doğmadık mı?
Sen uzaktaki ben seni düşünüp yazamam mı?
Kadın sen hiç benim olmadın mı?
Karanlık gecelerde açan bin bir türlü çiçek, imkansızlıklar elbet bir gün bitecek. Kadın o
güller solacak ama sen hiç çiçek sulamadın mı?
Ölmesinden korkuyorsun diye hiç bir çiçek susuz bırakılır mı?

Mert Emre Şimşek

Yok

Harabe şehir,
Puslu sokak,
Yaşamdan yana bir belirti yok.
Yerde boş şişeler
Yukarı da sisler,
Sağımda tabut,
Solumda ölüler.
Gidiyorum bu yolun sonu yok.
Yüzümde pişmanlık,
Ellerim de kan,
Gözlerim de yaş,
Sakallarım da pas,
Her yer karanlık,
Ben gidiyorum artık.
Belli ki senin geleceğin yok.

Mert Emre Şimşek

Zor

İnsanların bana umutsuz gözlerle baktığı her an için bir şiir yazdım.
Biten her sevdanın, sönen her sigaranın ardından bir şiir yazdım.
Giden her dostun arkasından, dökülen her gözyaşının ardından.
Bir şiir yazdım,
okunması mümkün fakat anlaması zor.
bu gece ateşler içinde uyandım,
anlatması mümkün fakat anlaşılması zor.

Mert Emre Şimşek